

بررسی رابطه بین سازمان یادگیرنده و فرهنگ یادگیرنده (مطالعه موردي)

دکتر فرج اله رهنورد*^۱

فضل اله زارع پور^۲

چکیده

امروزه یادگیری سازمانی نه یک انتخاب بلکه یک ضرورت استراتژیک در حیات سازمانها محسوب می شود. تلاش برای ارتقای سطح یادگیری سازمانی، موضع رقابتی سازمانها و ملت ها را در سطوح محلی، ملی، و منطقه ای تحکیم می بخشد. بررسی ارتباط بین یادگیری سازمانی و دیگر عناصر سازمانی این امکان را فراهم می سازد تا بتوان برای بهبود یادگیری از سازو کارهای مناسب بهره گرفت. یافته های این پژوهش نشان می دهد که بین یادگیری سازمانی و فرهنگ یادگیری رابطه معنادار وجود دارد. در ضمن، بین فرهنگ یادگیری با تک تک ابعاد یادگیری که عبارت اند از یادگیری مستمر، پرسش و گفتگو، یادگیری تیمی، توانمند سازی، سیستم جایگیری، ارتباط سیستم، و رهبری استراتژیک نیز رابطه معنادار برقرار است. این ارتباط، بویژه با یادگیری تیمی و رهبری استراتژیک از همه بالاتر است. همچنین رابطه بین فرهنگ یادگیری با سطوح مختلف یادگیری

^۱- استادیار مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی (F.rahnavard@impfac.ir)

^۲- کارشناس ارشد مدیریت دولتی

سازمانی معنادار است و درجه همبستگی در سطح سازمانی بیشترین میزان (۹۵=۰٪) را به خود اختصاص داده است.

واژه‌های کلیدی : یادگیری سازمانی، فرهنگ یادگیری، سازمان یادگیرنده، یادگیری مستمر، یادگیری تیمی

مقدمه

رهبران سازمان در قرن بیست و یکم در جستجوی راههایی جهت بهبود توانایی سازمان، برای پاسخگویی هر چه سریعتر به چالش‌های پیش رو هستند. تعدادی زیادی از محققین سازمانی تشخیص داده‌اند که قابلیت یادگیری سازمانها تنها مزیت رقابتی آنها در آینده است (یانگ، مارسیک و واتکینز، ۲۰۰۴، ۳۵). به زعم کیدروسکی (۲۰۰۶، ۳۶۹) با در نظر گرفتن شرایط غیرقابل پیش‌بینی، نامطمئن، و پرتش در عرصه کسب و کار، قابلیت یک سازمان در زمینه «یادگیری» ممکن است تنها منع مزیت رقابتی باشد. مارکوارت (۲۰۰۲) خاطرنشان می‌سازد که یادگیری در درون سازمان باید مساوی یا بیشتر از تغییر خارج از سازمان باشد، در غیر این صورت سازمان برای بقای خود با چالش جدی مواجه می‌شود. سنجه (۱۹۹۰) نیز معتقد است در دنیای کنونی که دنیایی است پیچیده، با تغییرات سریع، سازمانها در صورتی می‌توانند مزایای رقابتی خود را حفظ کنند که به صورت موجودیتی واحد و یکپارچه قادر به یادگیری سریعتر نسبت به رقبا باشند. سنجه (۱۹۹۴) برای ایجاد قابلیت یادگیری از [ایده] توسعه سازمانها به سوی سازمان یادگیرنده دفاع می‌کند. توسعی و اسمیت (۱۹۹۹، ۷۰) بیان می‌دارند که با نبود توان و گرایش سازمانها برای اندازه گیری پیشرفت در یادگیری سازمانی، توسعه بنیادی سازمان در مقیاس وسیع، بطور قطع به مخاطره می‌افتد. به این ترتیب ملاحظه می‌شود که ادبیات توسعه سازمانی فاقد اندازه گیری کمی مداخله گرهای سازمان یادگیرنده در سازمانها است. کتب تجویزی بسیاری راجع به اینکه چه باورهای

فردی می‌بایست شکل گیرنده تا یک سازمان یادگیرنده پا گرفته و استقرار یابد، نوشته شده است (مانند گانز، ۱۹۹۶؛ سنجه و همکاران، ۱۹۹۹؛ گاروین، ۲۰۰۰؛ کلین و ساندرز، ۱۹۹۸) و نیز مطالعات موردي متعددی بر روی عناصر سازمان یادگیرنده انجام گرفته است (مانند بندر، ۱۹۹۷؛ بیرما و برديش، ۱۹۹۹؛ آلبرت، ۱۹۹۸؛ ويشارت، ۱۹۹۶؛ هالت و فرل، ۱۹۹۷؛ اسنل، ۲۰۰۰). با اين حال، در تحقق سازمان یادگیرنده عوامل اقتصادي نظير رهبري، فرهنگ سازمانی، محيط، ساختار سازمانی، و تكنولوجى اطلاعات دخيل هستند (رهنورد، ۱۳۷۸، ۱۶) که لازم است مورد بررسى و کنکاش دقيق تری قرار گيرند.

سازمان یادگیرنده

با نوشته‌های افراد پيشگامى نظير آجريس و شون (۱۹۷۸) مبنى بر استعاره سازمان به مثابه یک موجود زنده بود که تصور یادگيري سازمانی شکل گرفت. اگرچه رويداهای متفاوتی به سازمان یادگیرنده نظير تفکر سistemي سنجه (۱۹۹۰)، ديدگاه یادگيري مطرح شده توسيط پدلاور و همکاران (۱۹۹۱)، و ديدگاه استراتئيک گاروين (۱۹۹۱) شکل گرفته و تعريف مختلفی از آن وجود دارد، برخی ويزگيهای مشترک قابل تشخيص اند. نخست اين که، تمامی ديدگاهها قبول دارند که سازمان یادگیرنده يك پديده‌ي زنده و ارگانيک همچون افراد است و قabilite یادگيري دارد (واتكينز و مارسيك، ۲۰۰۴) چنان که نويسنده‌گانی مانند مورگان (۱۹۹۷)، شاين (۱۹۸۸)، و بنيس (۱۹۶۹) محور رويداد سازمان یادگیرنده را همانا استعاره سازمان به مثابه یک موجود زنده ذكر كرده‌اند (يشو، ۲۰۰۵؛ كيوروسکي، ۲۰۰۶).

دوم اينکه بين دو سازه مرتبط به هم يعني یادگيري سازمانی و سازمان یادگیرنده تمایز وجود دارد (يانگ و همکاران، ۲۰۰۴، ۳۵). يك سازمان یادگیرنده به سادگي، شکلي از سازمان است که توانايي یادگيري دارد، در حاليكه یادگيري

سازمانی حکایت از فرایندها و فعالیتهايی در سازمان دارد و دیگر اينکه سازمان يادگيرنده نيازمند تلاش است. در حالیکه يادگيری سازمانی بی هیچ تلاشی وجود دارد (اورتبلاد، ۲۰۰۱، ۱۲۸). سازه سازمان يادگيرنده بطور معمول به سازمانهايی بر می گردد که ويزگي هايی چون يادگيری مستمر و سازگاري و انتباط را از خود به نمایش می گذارند یا بروی استقرار آنها کار کرده‌اند. يادگيری سازمانی، در مقابل، مبين تجارب يادگيری جمعی است که جهت اكتساب دانش و توسعه مهارت‌ها استفاده می‌شود (يانگ و همكاران، ۲۰۰۴، ۳۶).

سوم اين که، ويزگي سازمان يادگيرنده باید در سطوح فردی، گروهی، و سازمانی منعکس شود (ديکسون، ۱۹۹۴؛ واتکينز و مارسيك، ۱۹۹۶؛ ۱۹۹۳؛ مارکوارت، ۲۰۰۲؛ يانگ و همكاران، ۲۰۰۴). همانطور که گاراون (۱۹۹۷، ۲۱) بحث می کند، هر م يادگيری با يادگيری فردی آغاز می‌شود، شامل يادگيری يك به يك افراد است، سپس به يادگيری گروهی، و سرانجام سازمان يادگيرنده می‌رسد. از نظر او سازمان يادگيرنده سطح انتهایي هرم است.

سنجه سازمان يادگيرنده

چارچوب نظری واتکينز و مارسيك (۱۹۹۶، ۱۹۹۳) برای سازمان يادگيرنده به عنوان مبنای تئوريکي مطالعه حاضر انتخاب شده است. اين چارچوب تئوريکي داراي چندين ويزگي متمايز است. نخست، اين چارچوب تعريفی روشن و جامع از سازمان يادگيرنده دارد. به اين منظور تعريف خود را از ديدگاه فهنگ سازمانی برآورده و بنابراين قلمرو سنجش کافي برای ساختار مقیاسها فراهم آورده است. دوم اينکه اين چارچوب شامل ابعاد يك سازمان يادگيرنده در تمامي سطوح است. ردینگ (۱۹۹۷) چندين ابزار اندازه‌گيری سازمان يادگيرنده را مورد بررسی قرار داده است و پيشنهاد می کند که چارچوب ايجاد شده توسيط واتکينز و مارسيك در بين ابزارهای نادری قرار دارد که همه سطوح يادگيری (فردی، گروهی ۱۹۹۶)

و سازمانی) را در نظر گرفته‌اند. سوم، این مدل نه تنها به تلفیق ابعاد اصلی سازمان یادگیرنده، که در ادبیات موضوع آمده، پرداخته است بلکه این ابعاد را در یک چارچوب تئوریکی با در نظر گرفتن روابط خاص بین آنها با هم تلفیق می‌کند. در مروری جامع که توسط ارتبلا (۲۰۰۲) بر روی ادبیات سازمان یادگیرنده صورت گرفته و در آن نوعی گونه‌شناسی را از ایده‌ی سازمان یادگیرنده ارائه شده است. در بین دوازده رویکرد که در قالب چهار دیدگاه به سازمان یادگیرنده از سوی ارتبلا (۲۰۰۲) مطرح گردیده است، رویکرد واتکینز و مارسیک (۱۹۹۳) تنها چارچوب مفهومی است که تمامی چهار گونه ادراک از ایده سازمان یادگیرنده در ادبیات آن را پوشش می‌دهد. اینچین چارچوب تئوریکی نه تنها خط راهنمای مفیدی برای ایجاد ابزار و اعتبار آن فراهم می‌کند بلکه مطالعات سازمانی بیشتری را پیشنهاد می‌کند. سرانجام، این چارچوب هفت بعد مجزا و در عین حال مرتبط از سازمان یادگیرنده را در سطح فردی، تیمی، و سازمانی مشخص می‌کند که عبارتنداز: ۱) سطح فردی که متشکل از دو بعد یادگیری سازمانی یعنی "یادگیری مستمر" و "گفتگو و پرسش" است؛ ۲) سطح یادگیری گروهی یا تیمی که به ابعاد یادگیری تیمی و همکاری باز می‌گردد؛ و ۳) سطح سازمانی که چهار بعد از ابعاد یادگیری سازمانی را شامل می‌شود، این ابعاد عبارتند از: سیستم جایگیری، اتصال و ارتباط سیستم، توانمند سازی، و تدارک رهبری استراتژیک برای یادگیری.

سنجه فرهنگ یادگیری

در اینجا با استفاده از ویژگی‌های سازمان یادگیرنده که توسط هیل (۱۹۹۶) ارائه شده، به همراه مفهوم جامعه شناختی فرهنگ، مدلی برای ارزیابی فرهنگ سازمانی ایجاد می‌گردد. این ویژگی‌ها عبارتند از:

- مشتری مداری
- دارا بودن افرادی با شوق فراوان برای خود توسعگی و آموختن مهارت‌های یادگیری
- زیر سوال بردن و به چالش کشیدن هنجارها بطور مداوم

- خلاق، تجربه‌گرا و عمل مدار
 - دادن اجازه اشتباه کردن به افراد بدون ترس از ملامت
 - بهره‌گیری از فعالیت‌های کشف و اصلاح به عنوان تجربه یادگیری و به عنوان مکانیزم ایجاد تحول در ارزش‌ها و اعمال
 - داشتن چشم‌انداز، مرتبط ساختن آن با افراد سازمان بطور موثر و کاربر روی اهداف مشترک و عمومی
 - ایجاد فرصت برای همگان جهت یادگیری استراتژی سازمان
 - فراهم آوردن محیط و شرایطی که با انگیزشی مثبت افراد را به پی‌گیری یادگیری و توسعه شخصی تشویق کند (مرتبط با فرهنگ، شناخت، و شرایط)
 - یافتن راهی برای انتقال و ساری ساختن یادگیری فردی اعضای سازمان در یک مجموعه مفید و منسجم
 - ارتباطات آزاد و فراخ با مشتری‌ها، افراد سازمان، عرضه کنندگان، و تمامی دیگر ذی‌نفعان و حتی رقبا.
- با تلفیق عناصر اساسی فرهنگ (مصنوعات، ارزش‌ها، هنجارها، باورها، نگرش‌ها، ونمادها) با ویژگی‌های فوق می‌توان ابزاری برای سنجش فرهنگ یادگیری پدید آورد.

رابطه یادگیری سازمانی با فرهنگ

چنان‌که مارکوارت (۲۰۰۲) می‌گوید همان‌طور که ملت‌ها فرهنگ‌های متفاوتی دارند، سازمان‌ها نیز شیوه‌های متمایزی برای اعتقاد داشتن اندیشیدن و عمل کردن دارند که به وسیله نمادها، قهرمانان، شعائر، ایدئولوژی‌ها و ارزش‌ها شناسایی می‌شوند. ماهیت یادگیری و شیوه‌ای که بر اساس آن یادگیری در سازمان رخ می‌دهد، به شدت به وسیله فرهنگ سازمانی تعیین می‌شوند. فرهنگ بسیاری از سازمانها گرچه فرهنگ ضد یادگیری نیست اما غیر یادگیرنده است. در چنین فرهنگی، خطرپذیری، تلاش برای ارائه رویکردهای نوین، به اشتراک گذاشتن

اطلاعات و چنین ویژگی‌هایی تشویق نمی‌شوند، در حالی که ممکن است "به هم نزدن وضع موجود" پاداشی در پی داشته باشد. برای این که سازمان یادگیرنده شود باید این نوع ارزش‌ها تغییر کند.

نویس و همکاران (۱۹۹۵) بیان می‌کنند که فرهنگ‌های سازمانی ماهیت یادگیری و روش تحقیق آن را تعیین می‌کند. لذا یادگیری سازمانی ممکن است به واسطه‌ی فرهنگ تدافعی و رویه‌های غیر مولد محدود شود. آرجریس (۱۹۹۲) بر آن است که این گونه فرهنگ‌ها و رویه‌ها در طول زمان و در تمامی سازمان‌ها ایجاد می‌شود. اصولاً افراد بشر در مقابل تهدیدها و موقعیت‌هایی که باعث دستپاچگی می‌شوند، به اقدام‌های دفاعی متول می‌شود و از آنجایی که افراد به وجود آورنده سازمان هستند، فرهنگ‌های سازمانی استراتژی‌های تدافعی را برای گریز از تهدید و دستپاچگی دنبال می‌کنند و در همان حال از یادگیری می‌پرهیزنند. اثر ناخواسته این فرهنگ خود-حمایتی، یک حلقه یادگیری غیر مولد است که در سازمان شکل می‌گیرد (رهنورد، ۱۳۷۸، ۱۷).

به نظر شاین (۱۹۹۴) فرهنگ سلسله مراتب که میراث تاریخ بشر است، این تصور را تقویت می‌کند که مدیران باید کاملاً قاطع، مطمئن، و مسلط به امور باشند. اگر قبول کنیم که یادگیری توانایی رقابتی عمده‌ی خیلی از سازمان‌ها در آینده خواهد بود، باید در فرهنگ مدیریتی و فرهنگ سازمانی مبتنی بر قدرت سلسله مراتبی، تغییرات لازم را اعمال کنیم. مدیریت مشارکتی راهی است که بستر فرهنگی مناسبی را برای یادگیری ایجاد می‌کند. چنان که گفته شد مدل ذهنی از جمله فرامین پنجگانه در سازمان یادگیرنده سنجه است. مدل ذهنی کارکنان متاثر از فرهنگ ایشان است چنانکه سنجه (۱۳۸۵: ۳۴۹) می‌گوید جنبه‌هایی شخصیت فرد به خانواده وی، به سازمانی که در آن کار می‌کند، به اجتماععش و بالاخره به دنیايش باز می‌گردد.

بنا به نظر ادگار شاین (C1992) فرهنگ یادگیرنده فرهنگی است که زمینه یادگیری مستمر را برای تغییرات مداوم فراهم می‌آورد. با این تغییر فرهنگ یادگیرنده باید در بر دارنده این مفروض مشترک اصلی باشد که مناسبترین شیوه رفتار در حل مسایل و یادگیری، رفتار فعالانه است. اگر فرهنگ بر مفروضات بشدت مخرب مربوط به پذیرش منفعانه مبتنی باشد، هنگامی که سرعت تغییرات محیط بیشتر می‌شود یادگیری دشوار و دشوارتر می‌شود. به این ترتیب شاین ویژگی‌هایی نظیر غلبه سازمان بر محیط، ماهیت فعالانه بودن فعالیتهای انسان، تجربه‌گرایی، تغییرپذیری انسان، جمع‌گرایی و مشارکت، گرایش به آینده نزدیک، تفکر سیستمی و غیره را برای فرهنگ یادگیرنده عنوان می‌کند.

روش تحقیق

از نظر روش شناختی، تحقیق حاضر از نوع تحقیق همبستگی، و پیمایشی، و از نظر هدف از نوع تحقیق کاربردی است. جامعه‌آماری پژوهش شامل شرکتهای پتروشیمی و پیمانکاران EP و C مرتبط با پتروشیمی می‌باشد. که تعداد آنها از طرف شرکت توسعه مدیریت پروژه پتروشیمی ۴۵ شرکت عنوان شده است. با توجه به محدود بودن جامعه آماری، از فرمول زیر برای تعیین حجم نمونه استفاده شده است:

$$n = \frac{Z^2 \alpha P(1-P)}{\epsilon^2 (N-1) + Z^2 \frac{\alpha}{2} P(1-P)}$$

در اینجا $p=0.5$ و $\alpha=0.05$ در نظر گرفته شده است. با توجه به حجم جامعه ($N=45$)، در نتیجه تعداد نمونه لازم برای تحقیق حاضر عبارت از ۱۸ شرکت پتروشیمی و شرکت مهندسی مشاور و ساخت و نصب است، که به صورت تصادفی انتخاب و پس از توزیع پرسشنامه در بین این شرکتها ۸۳ درصد شرکت‌ها که شامل ۱۵ شرکت است به سوالات جواب دادند. این پرسش

نامه از دو بخش سنجش سازمان یادگیرنده (با ۴۳ سؤال ۶ گزینه‌ای) و سنجش عمق فرهنگ یادگیری (۳۲ سؤال ۵ گزینه‌ای) تشکیل و اعتبار هر بخش به شرح جدول زیر تایید شده است. در ضمن، روایی پرسش نامه با استفاده از مبانی نظری برای انتخاب شاخص‌های مناسب سنجش و اخذ نظرات اصلاحی در مرحله مطالعه مقدماتی مورد بررسی قرار گرفته است.

جدول ۱. سنجش اعتبار پرسش نامه

آلفای کرونباخ	متغیر	آلفای کرونباخ	پرسش‌ها	ابعاد سازمان یادگیرنده
۰/۹۱۲	فرهنگ یادگیری	۰/۸۸۹	۷ تا ۱	یادگیری مستمر
		۰/۸۶۵	۱۳ تا ۸	پرسش و گفتگو
		۰/۸۹۵	۱۹ تا ۱۴	یادگیری تیبی
		۰/۸۲۲	۲۵ تا ۲۰	توانمند سازی
		۰/۸۶۹	۳۱ تا ۲۶	سیستم چایگیری
		۰/۹۴۵	۳۷ تا ۳۲	ارتباط سیستم
		۰/۹۲۸	۴۳ تا ۳۸	رهبری استراتژیک

یافته‌های پژوهش

داده‌های توصیفی ابعاد و سطوح یادگیری در شرکت‌های پتروشیمی (کارفرما) و شرکت‌های مهندسی مشاور و ساخت و نصب (پیمانکار) نشانگر آن است که در مجموع یادگیری در سطح متوسط است (جدول ۲). همان طور که در جدول ۲ دیده می‌شود، میانگین یادگیری در ابعاد هفت گانه در شرکت‌های پیمانکار بیشتر از شرکت‌های کارفرماست. به همین قیاس یادگیری در سطوح سه گانه سازمانی، گروهی، و فردی در شرکت‌های پیمانکار بیشتر از شرکت‌های کارفرماست.

جدول ۲- توصیف ابعاد و سطوح سازمان یادگیرنده در شرکتهای پیمانکار و کارفرمای بتروشیمی

میانگین	سطح	میانگین		ابعاد
		کارفرما	پیمانکار	
۳/۳۷	۲/۹۵	سطح سازمانی یادگیری	۳/۱۱	توانمند سازی
۳/۶۰	۳/۰۵	سطح گروهی	۲/۱۹	سیستم جایگیری
۳/۵۵	۳/۲۶	سطح فردی	۳/۳۴	یادگیری تیمی
			۳/۳۷	یادگیری مستمر
			۳/۶۰	رهبری راهبردی
			۳/۷۲	ارتباط سیستم
			۳/۷۳	پرسش و گفتگو

در ضمن، شرکت های کارفرما و پیمانکار در سطح سازمانی، ضعیف ترین سطح یادگیری را از خود نشان می دهند، اما شرکت های پیمانکار در سطح گروهی، و شرکت های کارفرما در سطح فردی قوی ترند. چنانکه ملاحظه می شود "سیستم جایگیری" و "توانمند سازی" هر دو ضعیف ترین ابعاد را در شرکتهای کارفرما و نیز شرکت های پیمانکار را تشکیل می دهند. علاوه بر مقایسه سایر موارد که در جدول قبل مشاهده است، نکته جالب توجه قرار گرفتن "پرسش و گفتگو" به عنوان قوی ترین بعد در هر دو گونه شرکت هاست.

مقایسه فرهنگ یادگیری نیز در شرکت های کارفرما و پیمانکار (جدول ۳) نیز نشان می دهد که در شرکتهای کارفرما شاخص های "جرات نقد استراتژی، چالش با هنجارها، نظردهی درباره استراتژی، پاداش به توسعه شخصی، تسهیم تجربیات، ایده پذیری عملی، آگاهی بخشی از استراتژی، تشویق خطایابی" به ترتیب دارای امتیازی زیر میانگین نظری (۳/۵) هستند و پیداست که بیشترین ضعف در مورد یادگیری پیرامون مباحث استراتژیک است. در شرکت های پیمانکار نیز "جرات نقد استراتژی، پاداش به توسعه شخصی، چالش با هنجارها، جو شناخت افزا، خطابه مثبتی تجربه، آگاهی بخشی از استراتژی، و ایده پذیری عملی" شاخص هایی هستند که ضعیف ارزیابی شده اند و همان طور که ملاحظه می گردد باز هم در باب موضوعات یادگیری استراتژی ضعف ها قابل ملاحظه اند.

در ضمن، باید اذعان داشت که در هر دو گروه از شرکت‌ها از نظر "مشتری مداری" دارای قوی‌ترین فرهنگ بوده و این نکته قوت قابل ملاحظه‌ای است چرا که مبنای ریشه بسیاری از مباحث نوین در سازمان‌ها (نظیر مدیریت کیفیت فرآگیر، خانه‌های کیفیت، مهندسی مجدد فرایندها، استانداردهای مختلف و مطرخ، و...) توسعه مشتری مداری است که البته در مورد شرکت‌های کارفرما (با امتیاز ۸۴/۳) ضعف نسبی در این زمینه مشهود است. چون علاوه بر این که از شرکت‌های پیمانکار (با امتیاز ۱۲/۴) پایین‌تر است فاصله زیادی تا درجه عالی دارد. در مورد خلاقیت نیز این امر صادق است.

جدول ۳. مقایسه فرهنگ یادگیری در شرکت‌های پیمانکار و کارفرما

میانگین		شاخص فرهنگ یادگیری	میانگین		شاخص فرهنگ یادگیری
پیمانکار	کارفرما		پیمانکار	کارفرما	
۳/۱۳	۲/۷۳	جو شناخت افراد	۲/۲۳	۲/۵۶	جرات نقد استراتژی
۳/۱۵	۲/۹۳	پذیرش خطأ	۲/۶۲	۲/۶۹	چالش با هنجارها
۳/۱۵	۳/۲۴	همکاری در رشدیکدیگر	۲/۶۲	۳/۰۲	نظردهی دریاره استراتژی
۳/۱۵	۳/۰۹	تغییر ارزش با کشف خطأ	۲/۷۶	۲/۶۹	پاداش به توسعه شخصی
۳/۲۶	۲/۹۱	رفار توسعه گسترشی	۲/۸۱	۲/۹۷	نهیم تجربیات
۳/۳۲	۳/۱۶	تجربه گرانی نهادینه	۲/۸۲	۲/۸۶	ایده پذیری عملی
۳/۳۲	۳/۳۰	آرمان خواهی	۲/۸۲	۲/۸۶	آگاهی بخشی از استراتژی
۳/۳۷	۳/۲۱	ارتباطات باز	۲/۸۸	۳/۰۳	نشوین خطأ بایی
۳/۴۷	۳/۰۷	احترام به یادگیری	۳/۰۳	۳/۲۸	نشوین یادگیری
۳/۴۸	۳/۴۳	رفار در جهت توسعه شخصی	۳/۰۴	۳/۰۲	آگاهی طلبی از استراتژی
۳/۴۸	۳/۲۱	علاوه بر توسعه توافقی	۳/۰۵	۳/۴۰	انعطاف پذیری در تعیین قانون
۳/۵۰	۳/۱۰	عملکرایی	۳/۰۶	۲/۹۰	احترام به ارتباطات باز
۳/۵۶	۳/۱۱	خلاقیت به عنوان ارزش	۳/۱۰	۲/۹۰	ذخیره تجربیات
۳/۵۹	۳/۵۷	مطلوبیت خلاقیت	۳/۱۰	۳/۲۰	کشف خطأ و پشتهداد راه کار
۳/۷۹	۳/۵۸	ارزش خلاقیت	۳/۱۲	۳/۱۱	نشوین ارتباطات گسترده
۴/۱۲	۳/۸۴	مشتری مداری	۳/۱۳	۲/۸۱	خطأ به متابه ای تجربه

یافته‌های مبتنی بر پرسش‌های پژوهش به شرح زیر است:

۱. آیا بین شرکت‌های کارفرما و شرکت‌های شرکت‌های پیمانکار به لحاظ ابعاد سازمان یادگیرنده تفاوت وجود دارد؟ برای آزمون این پرسش، فرضیه‌های آماری قابل طرح است:

$H_0: \mu_1 = \mu_2$ بین شرکتهای کارفرما و پیمانکار به لحاظ ابعاد سازمان یادگیرنده تفاوت وجود ندارد.

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2$ بین شرکتهای کارفرما و پیمانکار به لحاظ ابعاد سازمان یادگیرنده تفاوت وجود دارد.

مقایسه میانگین دو گروه با استفاده از آزمون من ویتنی ($z=-1.335$, $sig.=0/182$) نشان می‌دهد که سطح معناداری بیشتر از $0/05$ می‌باشد، در نتیجه نمی‌توان فرض صفر را، در فاصله اطمینان 95% رد کرد. به عبارت بهتر، دلیل کافی بر رد فرض صفر، که به معنای عدم تفاوت بین شرکتهای کارفرما و شرکت‌های پیمانکار است، یافت نشده است. بنابراین دو نوع شرکت‌های مذکور به لحاظ درجه تحقق سازمان یادگیرنده تفاوت معناداری با هم ندارند.

۲. آیا بین فرهنگ و درجه تحقق سازمان یادگیرنده رابطه معناداری وجود دارد؟

برای آزمون این پرسش، فرضه‌های آماری زیر قابل طرح هستند:

$H_0: \rho = 0$ بین فرهنگ و درجه تحقق سازمان یادگیرنده رابطه وجود ندارد.

$H_1: \rho \neq 0$ بین فرهنگ و درجه تحقق سازمان یادگیرنده رابطه وجود دارد.

با توجه به نتایج آزمون همبستگی پیرسون ($r=942$, $p<0.005$)، از آن جا که سطح معناداری کمتر از $0/01$ است، می‌توان فرض صفر را رد نمود. این به معنای وجود رابطه معنادار بین فرهنگ سازمانی و یادگیرنده سازمانی در شرکت‌های پژوهشی و مهندسی مشاور و ساخت و نصب در فاصله اطمینان 99% است. سنجش رابطه بین فرهنگ یادگیری با هر یک از ابعاد سازمان یادگیرنده در جدول ۴ منعکس شده است.

جدول ۴. همبستگی بین درجه تحقق ابعاد سازمان یادگیرنده با فرهنگ یادگیری

رهبری استراتژیک	ارتباط سیستم	سیستم حاکمی	توامند سازی	یادگیری تیمی	پرش و گفتگو	یادگیری مستمر	فرهنگ یادگیری	همبستگی پیرسون
.942(**)	.709(**)	.874(**)	.825(**)	.936(**)	.888(**)	.829(**)	سطح معناداری	
.000	.005	.000	.000	.000	.000	.000	H_0	
رد	رد	رد	رد	رد	رد	رد	رابطه معنادار	
وجود دارد	وجود دارد	وجود دارد	وجود دارد	وجود دارد	وجود دارد	وجود دارد		

$\alpha = 0/01$ ** در سطح

چنان که مشاهده می شود در همه موارد فرض صفر، به معنی عدم وجود رابطه بین فرهنگ یادگیری و ابعاد سازمان یادگیرنده، رد می گردد به عبارت دیگر با توجه به سطح معنا داری به دست آمده بین تمامی ابعاد سازمان یادگیرنده و فرهنگ سازمانی (در فاصله اطمینان ۹۹ درصد) رابطه معنا داری وجود دارد.

۳. آیا بین فرهنگ یادگیری با درجه تحقق هر یک از سطوح سازمان یادگیرنده رابطه وجود دارد؟

بین سطح یادگیری با فرهنگ یادگیری رابطه وجود ندارد.

بین سطح یادگیری با فرهنگ یادگیری رابطه وجود دارد.

جدول ۵. همبستگی بین درجه تحقق سطح یادگیری با فرهنگ یادگیری

سطح یادگیری			همبستگی پیرسون	فرهنگ یادگیری
سطح سازمانی	سطح گروهی	سطح فردی		
.948(**)	.936(**)	.871(**)	سطح معناداری	H_0
.000	.000	.000		
رد	رد	رد		
وجود دارد	وجود دارد	وجود دارد		

$\alpha = .01$ در سطح **

همان طور که از جدول ۵ بر می آید، در همه موارد فرضیه صفر، رد می گردد. به عبارت دیگر، با توجه به سطح معنا داری به دست آمده، که کوچکتر از ۰/۰۱ است، رابطه معناداری بین سطح یادگیری و فرهنگ سازمانی (در سطح اطمینان ۹۹ درصد) وجود دارد.

نتیجه گیری و پیشنهاد

بر اساس تحلیل های انجام گرفته می توان بطور اجمالی بیان نمود که بین یادگیری سازمانی و فرهنگ یادگیری رابطه معنادار وجود دارد و در ضمن بین فرهنگ یادگیری با تک تک ابعاد یادگیری که عبارت اند از یادگیری مستمر،

پرسش و گفتگو، یادگیری تیمی، توانمند سازی، سیستم جایگیری، ارتباط سیستم، و رهبری استراتژیک نیز رابطه معنادار برقرار است. این ارتباط، بویژه با یادگیری تیمی و رهبری استراتژیک از همه بالاتر است. همچنین رابطه بین فرهنگ یادگیری با سطوح مختلف یادگیری سازمانی معنادار است و درجه همبستگی در سطح سازمانی بیشترین میزان ($=0.95$) را به خود اختصاص داده است.

با عنایت به نتایج به دست آمده پیشنهاد می شود که شرکت ملی پتروشیمی به "سیستم ارزیابی عملکرد" به عنوان یک عامل موثر در بالندگی سازمانی توجه بیشتری داشته باشد. علاوه بر آن، برای ارتقای مهارت کارکنان، جایزه یادگیری، شناسایی مبتکرین، تفویض حق انتخاب وظایف کاری، تشویق به تفکر جهانی، ارزیابی آموزش بر مبنای وقت و هزینه، و توجه به روحیه کارکنان در شرکت های کارفرمای پتروشیمی تلاش نماید. ضمن این که این شرکت ها می توانند از نقاط قوت خود نظیر "نظرخواهی جامع در حل مشکلات، برخورد محترمانه، و همیاری در یادگیری" در راه رسیدن به یک سازمان یادگیرنده و موفق در عرصه رقابت یاری گیرند. استفاده از سیستم های اطلاعات کارکنان برای ثبت مهارت های آنها و نیز سایر اطلاعات موردنیاز برای همکاری هر چه بهتر کارکنان در توسعه سازمان، تعیین پاداش برای افراد مبتکر و خلاق ضمن شناسایی افراد خلاق از طرق مختلف، تفویض اختیار به کارکنان با توجه به سطح بلوغ آنها و برنامه ریزی برای توسعه نیروی انسانی زبده جهت افزایش قابلیت های ایشان در قالب آموزش های تئوری و عملی می تواند نقاط ضعف این شرکت ها را رفع یا تقلیل نماید.

در شرکت های کارفرما پرداختن ارتقای ابعاد "توانمندسازی، سیستم جایگیری، و یادگیری تیمی" یک ضرورت استراتژیک برای نیل به سازمان یادگیرنده محسوب می شود، در حالیکه در شرکت های پیمانکار مواردی که ضرورتاً باید هر چه بیشتر برنامه ریزی و تقویت شوند عبارت اند از: سیستم جایگیری، توانمندسازی، و ارتباط سیستم. این نکته نیز قابل توجه است که هر دو نوع شرکت می توانند از

نقطه قوت خود در زمینه پرسش و گفتگو بهره بگیرند. اگرچه بهبود این بعد نیز همواره باید مد نظر باشد.

در زمینه بالندگی فرهنگ یادگیری، به شرکتهای کارفرما توصیه می‌شود تا به انجام اقداماتی جهت گسترش فرهنگی که در آن "جرات نقد استراتژی، چالش با هنجارها، نظردهی درباره استراتژی، پاداش به توسعه شخصی، تسهیم تجربیات، ایده پذیری عملی، آگاهی بخشی از استراتژی، تشویق خطایابی" مورد توجه باشد، دست بزنند. بی‌شك، توسعه مدل‌های ذهنی، عنایت به مهارت‌ها و قابلیت‌های شخصی، گفتگو، یادگیری تیمی و توسعه تفکر سیستمی بویژه در بین مدیران" از طریق آموزش واستفاده از کارگاه‌های مدیریت، می‌تواند در این امر موثر باشد. شرکت‌های پیمانکار نیز باید در مورد ضعف‌های خود در مسایل فرهنگی نظیر "جرات نقد استراتژی، پاداش به توسعه شخصی، چالش با هنجارها، جو شناخت افزا، خطا به مثابه تجربه، آگاهی بخشی از استراتژی، و ایده‌پذیری عملی" هوشیار باشند و به بهبود آنها اقدام ورزند.

محدودیت‌های پژوهش

موضوع این پژوهش، مطالعه ارتباط بین یادگیری سازمانی و فرهنگ یادگیری در بخش صنعت پتروشیمی ایران است. بنابراین، تفاوت‌های وضعی سازمانهای بخش پتروشیمی با دیگر بخش‌های تولیدی، امکان تعمیم یافته‌ها را مشکل می‌سازد. گردآوری داده‌ها بر مبنای پرسش نامه محدودیت دیگر این پژوهش است. از آنجاییکه پرسش نامه ادراک افراد از واقعیت را می‌سنجد نباید، این احتمال را نادیده گرفت که این ادراک کاملاً با واقعیت تطبیق پیدا نکند. عدم همکاری برخی از سازمان‌ها در پاسخ دادن به سوالات خود باعث کم شدن بیش از پیش حجم نمونه گردید.

References

- Albert, M. (1998), "Shaping a learning organization through the linkage of action research", *Organizational Development Journal*, 16(3), 29-40.
- Argyris, c., and Schon, D.A, (1978), *Organizational learning: A Theory of Action Perspective*, Reading, MA., Addison-Wesley.
- Bender, L.J. (1997), "Team organization – learning organization: The University of Arizona four years into it", *Information Outlook*, 1(9), 19-22.
- Bierema, L.L. and Berdish, D.M. (1999), "Creating a learning organization: a case study of outcomes and lessons learned", *Performance Improvement*, 38(4), 36-41.
- Dixon, N., *The Organizational Learning Cycles: How We Can Learn Collectively*, UK, McGrow-Hill, 1994.
- Garavan, Thomas. 1997. "The Learning Organization: A Review and Evaluation", *The Learning Organization*, 4(1), 18-29.
- Garvin, D. (2000), *Learning in Action: A Guide to Putting the Learning Organization to Work*, Harvard Business School Press, Boston, MA.
- Guns, B. (1996), *The Faster Learning Organization: Gain and Sustain the Competitive Advantage*, Jossey-Bass, San Francisco, CA.
- Hernandez, M., & Karen, E. W. (2003). Human Resource Development.
- Hill, R. (1996)."A Measure of Learning Organization", *Industrial and Commercial Training*, 28(1).
- Hult, T. M., & Ferrell, O. C. (1997), "A global learning organization structure and market information processing", *Journal of Business Research*, 40, 155-66.
- Kiedrowski, P. J. (2006). "Quantitative Assessment of a Senge Learning Organization Intervention", *The Learning Organization*. 13(4), 369-383
- Kline, P. and Saunders, B. (1998), *Ten Steps to a Learning Organization*, 2nd ed. Rev, Great Ocean, Arlington.

- Marquardt, M. and Reynolds, A. (1994), *The Global Learning Organization*, Richard D. Irwin, Inc.,Burr Ridge, IL.
- Marquardt, M.J. (2002), *Building the Learning Organization*, 2nd ed., Davies-Black, Palo Alto.
- Nevis, E. C., Dibella, A. J., & Gould, J. M. (1995). Understanding The Organization As Learning Systems", Sloan Management Review, 73-85.
- Ortenblad, A. (2001) On Differences Between Organizational Learning And Learning Organization", *The Learning Organization*, 8(3), 125-133
- Pedler, M., Burgoyne, J. and Boydell, T. (1991), *The Learning Company: A Strategy for Sustainable Development*, McGraw-Hill International, London.
- Rahnvard, F. (1999). Organizational Learning and Learning Organization. *Journal of Governmental Management*, 43, 11-22, (In Persian).
- Redding, J. (1997). Hardwiring the learning organization. *Training and Development*, 51(8), 61-67.
- Schein, E. H. (1994). Organizational and Managerial Culture as a Facilitator or Inhibitor of Organizational Learning", *Sloan Management Review*.
- Schroeder, P. G. (2002), "Case study of an administrative services department: the effect of learning organization theory as an intervention strategy in the transformation of organizational culture. Available at: wwwlib.umi.com/.
- Senge, P. M. (1990). *The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization*, New York: Doubleday Publication.
- Senge, P. M., Kliener, A., Roberts, C., & Smith, B. J. (1994), *The Fifth Discipline Field Book: Strategies and Tools for Building a Learning Organization*, Currency Doubleday, New York.
- Senge, P. M., Kliener, A., Roberts, C., Ross, R., Roth, G., & Smith, B. (1999), *The Dance of Change: The Challenge of Sustaining Momentum in Learning Organizations*, Doubleday, New York.

- Senge, P. (2006). Fifth Commandment; Creating a Learning Organization. Translated by: H., Kamal Hedayat, & M., Roshan, Tehran: Industrial Management Organization, (In Persian).
- Snell, R.S. (2002), "The learning organization, sense giving and psychological contracts: a Hong Kong case", *Organization Studies*, 23(4), 4, 549-70.
- Tosey P., & Smith, P. A. C. (1999), "Assessing The Learning Organization: Part2-Exploring Practical Assessment Approaches. *The Learning Organization*, 6(3), 107-115.
- Tsang, W. K. (1997),"Organizational Learning and Learning Organization: A Dichotomy Between Descriptive And Prescriptive Research", *Human Relation*, 50(1), 73-89.
- Watkins, K. E., & Marsick, V. J. (1996). *In Action: Creating The Learning Organization*, Alexandria, VA: American Society for Training and Development.
- Watkins, K. E., & Marsick, V. J. (1993). *Sculpting The Learnig Organization: Lesson in The Art and Science of Systemic Change*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Wishart, N. A., Elam, J. J., & Robey, D. (1996), Redrawing the portrait of a learning organization: inside Knight-Ridder Inc", *The Academy of Management Executive*, 10(1), 7-20.
- Yang, B., Karen, E. W., & Victoria, J. M. (2004). The Construct of The Learning Organization: Dimensions, Measurement, and Validation. *Human Resource Development Quarterly*, 15(1), 31-55.
- Yeo, R. K. (2005). Revisiting The Roots of Learning Organization. *The Learning Organization*, 12(4), 368-381.